

Importurile de gaze au crescut cu 13%, în primele patru luni din 2024; productia s-a majorat cu 1,1%

România a importat, în primele patru luni din 2024, o cantitate de gaze naturale utilizabile de 493.200 tone echivalent petrol (tep), cu 13% mai mare (+56.700) fata de cea din perioada similara a anului trecut, conform datelor centralizate de Institutul National de Statistica (INS).

Productia interna de gaze naturale a totalizat, în perioada mentionata, 2,569 milioane tep, fiind cu 1,1% peste cea din ianuarie-aprilie 2023 (+28.600 tep).

Conform estimarilor Comisiei Nationale de Strategie si Prognoza, productia de gaze naturale este estimata sa urce cu un ritm mediu anual de 3,6%, în perioada 2023-2026.

În ultima Prognoza a echilibrului energetic, CNSP preconizeaza pentru anul 2024 o crestere a productiei de gaze cu 2,3% (la 7,935 milioane tep), pentru 2025 cu 2,7% (la 8,15 milioane tep) si pentru 2026 cu 3,8% (la 8,455 milioane tep).

În ceea ce priveste importurile de gaze naturale, pentru acest an este prognozata o cantitate de 1,79 milioane tep (minus 2,8%), pentru 2025 de 1,755 milioane tep (minus 2,1%), iar pentru 2026 de 1,725 milioane tep (minus 1,8%).

Proiectul Strategiei Energetice a României 2025-2035, cu perspectiva anului 2050, lansat vineri în dezbatere de Ministerul Energiei, semnaleaza ca, potrivit prognozelor, pâna în anul 2035 cu perspectiva anului 2050, productia de gaze naturale din resursa terestra este de asteptat sa scada, mentinerea unui grad redus de dependenta fata de importuri fiind conditionata astfel de dezvoltarea rezervelor descoperite în Marea Neagra.

Documentul subliniaza ca pe termen scurt si mediu, rezervele sigure de gaze naturale se pot majora prin implementarea de noi tehnologii care sa conduca la cresterea gradului de recuperare în zacaminte si prin implementarea proiectelor pentru explorarea de adâncime si a zonelor din platforma continentală a Marii Negre.

Primele gaze naturale provenite din proiecte offshore sunt planificate a deveni disponibile în piata începând cu anul 2027. Potrivit informatiilor publicate de catre operator, productia de platou va fi atinsa în decurs de un an de la începerea productiei si va dura o perioada totala de aproximativ zece ani, la aproximativ 140.000 de barili echivalent petrol pe zi. Dupa aceasta perioada, activul va intra în declin natural pentru o perioada de înca opt ani.

Strategia mai mentioneaza ca înmagazinarea subterana a gazelor naturale are un rol major în asigurarea sigurantei în aprovizionarea cu gaze naturale, facilitând echilibrarea balantei consum - productie interna - import de gaze naturale, prin acoperirea vârfurilor de consum cauzate în principal de variatiile de temperatura, precum si mentinerea caracteristicilor de functionare optima a sistemului national de transport gaze naturale în sezonul rece. Totodata, înmagazinarea subterana a gazelor naturale are rolul strategic de a asigura furnizarea de gaze naturale din depozitele de înmagazinare, în cazuri de forta majora (calamitati, cutremure si alte evenimente neprevazute).

Capacitatea utila (activa) totala de înmagazinare a României este, în prezent, de circa 33,864 TWh/ciclu, exclusiv în zacaminte depletate, sunt operate sase depozite de înmagazinare, din care cinci de catre SNGN Romgaz SA Filiala de Înmagazinare Gaze Naturale Depogaz Ploiesti SRL, având capacitatea utila de 30,709 TWh/ciclu, iar unul, cu o capacitate totala de 3,155 TWh/ciclu, este operat de Depomures SA.

La nivel national, statistic în ultimii 5 ani, raportul dintre volumul de gaze înmagazinat si consumul anual se

situeaza în jurul valorii de 24,95%, la jumătatea clasamentului valorilor practicate în Europa. În perioada de iarna, raportul între cantitatea de gaze provenite din înmagazinare și consumul zilnic de gaze se situeaza, în medie, în jurul valorii de 46%.

Conform datelor din Strategie, aproximativ 44% din gospodariile din România sunt racordate la rețeaua de gaze naturale, o treime din locuințele României fiind încălzite direct cu gaz natural. Nivelul de racordare este semnificativ mai mic comparativ cu alte țări europene, în ciuda resurselor autohtone bogate de gaze naturale.

Accesul la gaze naturale este disproporționat între mediul urban și mediul rural. În 2020 s-au distribuit gaze naturale în 78% din orașe și în doar 25% din comune și sate. De asemenea, există o discrepanta între regiunile țării, județele Cluj, Alba, Mureș, Sibiu, Brașov, Dâmbovită, Prahova și Ilfov fiind acoperite semnificativ, însa localitățile din nordul Moldovei, Buzău și din proximitatea capitalei, deși au o densitate ridicată a populației și rețele de gaze naturale în proximitate, sunt racordate în mica măsură.